

Onherkenbaar

Daar lig je dan opgebaard
in een veel te grote kist
je gezicht
is een wit vlak geworden

Onder een glazen stolp
kijk je niet langer de wereld in
donkerhouten wanden
houden het licht gevangen

Je bent een museumstuk
tentoongesteld
er is ergens, waar
een vonnis geveld

Geen mens is daar
in die zaal
waar jij niet langer jij
ligt maar vlees aan bot

waar ben je toch?

Moed

De moed om iedere dag het leven aan te gaan
zonder noodzaak zonder zin
iedere dag een nieuw begin
sommige dingen te verzetten sommige te laten staan

En als de kou alles gaat doordringen
het warme bed dan toch te verlaten
een email hier een afspraak daar, wat zal het baten
de dood versneld door iedere handeling

Het is een trein dit leven
voortdenderend zonder stil te staan
dat stilstaan is maar weinigen gegeven

Of misschien is het anders is de tijd een waan
is eeuwig wel hetzelfde als even
en ga ik ieder ogenblik voor eeuwig aan.

Vergeten

Al zoveel jaar los van mij
zweef je ergens door de ruimte
onbenaderbaar
zie ik je van ver
op het scherm
een hard vonnis vellen, verbeteren
vergeten ben je het ons
aan het begin van je carrière

Vier je je afscheid straks
met al diegenen
inclusief onze kinderen en je vriendin
die je overvloedig lof toezwaaien

Vergeet je gemakshalve het begin
van de overstap
die moeilijke
waarbij ik je hand vastpakte.